

Istoria Bisericii

În Istria, ce a constituit unul dintre cele mai dezvoltate orașe ale Sciției Mici și unul dintre cele mai mari centre ale lumii elenistice, au fost construite porturi fluviale pe brațele Dunării pentru ușurarea schimburilor comerciale din jurul Deltei. Unul dintre cele mai importante porturi fluviale a fost Prohila (Brăila de astăzi), unde se aduna grâul acestei regiuni fertile¹. Așezarea privilegiată a Prohilei pe malul stâng al Dunării la o distanță mică de gurile lui de vărsare, a ajutat-o să se dezvolte foarte repede.

Informațiile în legătură cu viața orașului ne lipsesc până în anul 1350, când pentru prima dată este amintit în lucrarea geografică spaniolă Libro del conocimiento, sub numele de Drinago², în timp ce cu numele de astăzi se amintește într-un permis de transport și comerț, ce a fost eliberat negustorilor din Brașov³ la 20 Ianuarie 1368 de către voievodul Țării Românești, Vladislav I⁴. Prosperitatea Brăilei este comentată de către călătorii străini, precum germanul Hans Schiltberger în anul 1420, sau de către francezul Walerand de Wawrin în 1445 precum și în harta spaniolului Diego Homen din anul 1561. Orașul este amintit și de către hronograful bizantin Laonicos Halcocondilis, când prezintă campania sultanului Mohamed din 1462 împotriva voievodului Țării Românești, Vlad Țepeș. Acesta ne mărturisește cum a fost atunci arsă ca pedeapsă “Brăila, orașul Dacilor, unde aceștia fac cel mai mare comerț dintre toate orașele țării”⁵. Brăila a fost ocupată de către turci la 1554⁶, care pentru a păzi orașul au construit imediat o fortăreață puternică, ce domina portul și fluviul⁷. Prin noul ei rol, ca important centru al turcilor pe Dunăre ce oferea posibilitatea unei comunicări rapide cu Constantinopolul prin intermediul fluviului și al mării, Brăila a devenit un refugiu sigur al voievozilor români ce își pierdeau tronul. În Brăila cu ajutorul turcilor au fost reglementate multe chestiuni ce aveau legături cu curtea Țării Românești.

În timpul stăpânirii turcești, își avea reședința în Brăila mitropolia Proilavei (a Brăilei)

1. Μαριάννα Κορομηλά, *Οι Έλληνες στη Μαύρη Θάλασσα από την εποχή του Χαλκού ως τις αρχές του 20^{ου} αιώνα*, Atena, 1991, p. 87.

2. Νέα Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια Νόμπελ Έργχρωμη, vol. 8, 1991, p. 3073. *Brăila. Monografie*, Editura Sport-Turism, București, 1980, p. 57.

3. Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρους, Λαρούς, Μπιρτιάνικα, vol. 15, 1984, p. 276.

4. *Brăila. Monografie*, Editura Sport-Turism, București, 1980, p. 57.

5. Ibidem.

6. The New Encyclopaedia Britannica, vol. 2, 1975, p. 227.

7. Constantin C. Giurescu, *Istoricul orașului Brăila, din cele mai vechi timpuri până astăzi*, București, 1968, p. 73.

Η Ιστορία Του Ναού

Στην Ίστρια που αποτέλεσε την πιο ανεπτυγμένη πόλη της Μικράς Σκυθίας και ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα του ελληνιστικού κόσμου, είχαν κτισθεί ποταμόσκαλες στους βραχίονες του Δούναβη για τη διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών γύρω από το Δέλτα. Μία από τις σημαντικότερες ποταμόσκαλες ήταν στην Προχειλία (σημερινή Βραϊλα), όπου συγκεντρώνονταν τα σιτηρά της εύφορης περιοχής¹. Η προνομιακή θέση της Προχειλίας στην αριστερή όχθη του Δούναβη σε μικρή απόσταση από τις εκβολές του, τη βοήθησε να φτάσει πολύ γρήγορα σε ακμή.

Οι πληροφορίες για τη ζωή της πόλης λείπουν ως το 1350 όταν, για πρώτη φορά, η πόλη μνημονεύεται στο ισπανικό γεωγραφικό σύγγραμμα *Libro del conocimiento*, με το όνομα *Drinago*², ενώ με το σημερινό της όνομα αναφέρεται σε μία άδεια μεταφοράς και εμπορείου, που είχε δοθεί στους έμπορους του Μπρασόβου³ στις 20 Ιανουαρίου του 1368 από το βοεβόδα της Βλαχίας Βλαδισλάβ Α'⁴. Η ευημερία της Βραϊλας σχολιάζεται από τους ξένους ταξιδιώτες, όπως το Γερμανό Hans Schiltberger το 1420 ή το Γάλλο Walerand de Wawrin το 1445, καθώς και στο χάρτη του Ισπανού Diego Homen το 1561. Η πόλη αναφέρεται και από το Βυζαντινό χρονογράφο Λαόνικο Χαλκοκονδύλη, όταν παρουσιάζει την εκστρατεία του Σουλτάνου Μωάμεθ το 1462 εναντίον του βοεβόδα της Βλαχίας, Βλάντ Τσέπες. Αυτός μας αναφέρει πως τότε σαν τιμωρία κήκε «η Βραϊλα, πόλη των Δακών, στην οποία αυτοί κάνουν το μεγαλύτερο εμπόριο από όλες τις πόλεις της χώρας»⁵. Η Βραϊλα καταλήφθηκε από τους Τούρκους το 1554⁶, οι οποίοι αμέσως έκτισαν ένα δυνατό φρούριο για να φυλάξουν την πόλη, το οποίο δέσποζε στο λιμάνι και στο ποτάμι⁷. Με το νέο της ρόλο, ως σημαντικό κέντρο των Τούρκων στο Δούναβη, το οποίο προσέφερε τη δυνατότητα της γρήγορης επικοινωνίας με την Κωνσταντινούπολη δια μέσου του ποταμού και της θάλασσας, η Βραϊλα έγινε ένα ασφαλές καταφύγιο για τους Ρουμάνους βοεβόδες που έχαναν το θρόνο τους. Στην πόλη της Βραϊλας με τη βοήθεια των Τούρκων διευθετήθηκαν πολλές υποθέσεις που είχαν σχέσεις με την αυλή της Βλαχίας.

1. Μαριάννα Κορομηλά, *Οι Έλληνες στη Μαύρη Θάλασσα από την εποχή του Χαλκού ως τις αρχές του 20^{ου} αιώνα*, Αθήνα, 1991, σ. 87.

2. Νέα Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια Νόμπελ Έγχρωμη, τομ. Η', 1991, σ. 3073. *Brăila. Monografie*, Editura Sport-Turism, Βουκουρέστι, 1980, σ. 57.

3. Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρους, Λαρούς, Μπριτάνικα, τομ. ΙΕ', 1984, σ. 276.

4. *Brăila. Monografie*, Editura Sport-Turism, Βουκουρέστι, 1980, σ. 57.

5. Ό.π., σ. 57.

6. The New Encyclopaedia Britannica, τομ. Β', 1975, σ. 227.

7. Constantin C. Giurescu, *Istoricul oraşului Brăila, din cele mai vechi timpuri până astăzi*, Βουκουρέστι, 1968, σ. 73.

ce ținea de Patriarhia Ecumenică⁸. Sub jurisdicția mitropoliei Proilavei⁹ intrau toate regiunile învecinate ce erau sub stăpânirea turcilor¹⁰. Toți ierarhii mitropoliei până la desființarea ei în 1829 erau greci¹¹. Biserica mitropoliei din Brăila avea ca hram pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și era construită pe malul Dunării unde a funcționat până la 1846, când a fost părăsită iar mai târziu demolată¹². Icoanele și sfintele vase au fost transferate la biserica Sfântului Spiridon¹³, care și aceasta la rândul ei a fost dărâmată în 1963¹⁴.

În urma tratatului de la Adrianopol (2/14 Septembrie 1829) ce a urmat războiului ruso-turc (1828-1829), Brăila a fost restituită Țării Românești, fapt ce a condus la dezvoltarea rapidă a orașului. Prin eliberarea comerțului pe Dunăre și pe Marea Neagră, după cum s-a hotărât atunci¹⁵, în câțiva ani a devenit cel mai mare port din regiune. În timpul războiului din 1829, orașul a fost distrus cu desăvârșire și astfel în anul 1835 a fost creat un nou plan de sistematizare având ca model orașul Odesa¹⁶. Străzile au fost proiectate să pornească din port radial până în centrul orașului, urmând planul geometric al fortificațiilor turcești¹⁷, ce au fost dărâmate pentru a nu mai putea fi folosite ca fortăreață într-un eventual război¹⁸. Dezvoltarea rapidă a Brăilei a fost atât de impresionantă încât a devenit

8. Nu se cunoaște data exactă când s-a înființat această mitropolie, însă către sfârșitul secolului al XV-lea o întâlnim într-o listă a Patriarhiei Ecumenice, unde ocupă în rândul mitropoliilor locul 55. Aceasta ne dă dreptul să așezăm înființarea mitropoliei Proilavei înainte de 1500. (Vezi D. Russo, *Studii istorice greco-române*, vol. 1, București, 1939, p. 248.)

9. Brăila, grecizată a devenit Proilava (după cum semnează mitropoliții cunoscuți mai vechi) și mai târziu Proilavo, dar se întâlnește și ca Proilavia. O tradiție spune cum că Brăila ar fi fost numele unui pescar creștin, dintre primii care au venit și s-au așezat în acel loc, iar după alta, numele ar fi fost al unui turc Ibrail care la vremea aceea ar fi stăpânit toată regiunea. (Vezi D. Russo, op.cit., p. 253-254. X. Ξανθόπουλος-Παλαμάς, *Ταξίδι στο Δούναβη*, Atena, 1959, p. 25.)

10. Jurisdicția mitropoliei Proilavei era mare și cuprindea creștinii din regiunile Dunării de Jos (Turnu, Giurgiu, Brăila, Ismail, Chilia), a Nistrului (Cetatea Albă, Tighina sau Bender), cuprinzând și Căușani și Hotin. Cuprindea de asemenea, și pe creștinii Dobrogei, pe cei din stânga Nistrului, și ai Ucrainei, a hanului tătarilor, deci și dincolo de Bug. (Vezi Constantin C. Giurescu, op.cit., p. 141. *Brăila. Monografie*, Editura Sport-Turism, București, 1980, p. 61.)

11. I. Manafu, *Mitropolia Proilaviei*, Analele Brăilei, 1 (1939), p. 15.

12. I. Manafu, *Contribuții la istoria Mitropoliei Proilaviei*, Analele Brăilei, 1 (1936), p. 51.

13. Nae Vasilescu, *Orașul și județul Brăila odinioară și astăzi*, Brăila, 1906, σελ. 60.

14. Ionel Căndea, *Comunitatea Greacă de la Brăila din cele mai vechi timpuri până în secolul al XIX-lea*, Brăila, 2004, p. 49. Pe locul bisericii Sfântul Spiridon s-a construit noua poștă a orașului.

15. C. Giurescu, op.cit., p. 145.

16. I. C. Filitti, *Primii ani de organizare a Brăilei după eliberarea de sub turci*, Analele Brăilei, 1 (1930), p. 21.

17. The New Encyclopaedia Britannica, vol. 2, 1975, p. 227.

18. În anul 1829, geamia din centrul orașului (aproape de biserica greacă) a fost transformată în biserică având ca hram pe Arhanghelul Mihail în cinstea Marelui Duce Mihail Pavlovici. (Vezi Sotir Constantinescu, George Buznea, *Brăila prin veacuri și în zilele noastre*, *Contribuții monografice la viitoarea istorie a Brăilei*, Brăila, 1937, p. 8. arh. Constanța Carp, ing. Lucian Rotaru, *Biserica Sf. Arhanghel Mihail-Brăila*, *Revista Monumentelor Istorice*, 1-2 (1995), p.126.)

Στη Βραΐλα έδρευε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας η μητρόπολη του Προϊλάβου (Βραΐλας) που ανήκε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο⁸. Στη δικαιοδοσία της μητρόπολης του Προϊλάβου⁹ υπαγόταν όλες οι γειτονικές περιοχές που ήταν υποτελείς στους Τούρκους¹⁰. Όλοι οι ιεράρχες της μητρόπολης μέχρι την κατάργησή της το 1829 ήταν Έλληνες¹¹. Ο μητροπολιτικός ναός της Βραΐλας είχε προστάτες τους Αρχαγγέλους Μιχαήλ και Γαβριήλ και ήταν κτισμένος στην όχθη του Δούναβη όπου υπήρχε μέχρι το 1846, οπότε εγκαταλείφθηκε και αργότερα γκρεμίστηκε¹². Οι εικόνες και τα ιερά σκευή μεταφέρθηκαν στο ναό του Αγίου Σπυριδώνος¹³, που και αυτός κατεδαφίστηκε το 1963¹⁴.

Με τη συνθήκη της Αδριανούπολης (2/14 Σεπτεμβρίου 1829) που ακολούθησε το Ρώσο-Τουρικό πόλεμο (1828-1829) η Βραΐλα επιστράφηκε στη Βλαχία και η πόλη αναπτύχθηκε πολύ γρήγορα. Με την ελευθερία του εμπορίου στο Δούναβη και τη Μαύρη Θάλασσα, όπως αποφασίστηκε τότε¹⁵, σε λίγα χρόνια έγινε το μεγαλύτερο λιμάνι της περιοχής. Κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1829, η πόλη καταστράφηκε εντελώς και ένα νέο σχέδιο ρυμοτομίας δημιουργήθηκε το 1835 έχοντας ως πρότυπο την πόλη της Οδησσού¹⁶. Οι οδοί που σχεδιάστηκαν να ξεκινάνε από το λιμάνι ακτινωτά ως το κέντρο της πόλης, ακολουθούσαν το γεωμετρικό σχέδιο των Τουρκικών οχυρώσεων¹⁷, τα οποία κατεδαφίστηκαν για να μην χρησιμοποιηθούν σαν φρούριο σε έναν ενδεχόμενο πόλε-

8. Δεν είναι γνωστό πότε ακριβώς ιδρύθηκε αυτή η μητρόπολη, όμως προς τα τέλη του ΙΕ' αιώνα αναφέρεται σε μία λίστα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, όπου κατέχει στη σειρά των μητροπόλεων του την πεντηκοστή πέμπτη θέση. Αυτό μας δίνει το δικαίωμα να τοποθετήσουμε την ίδρυση της μητρόπολης Προϊλάβου πριν το 1500. (Βλ. D. Russo, *Studii istorice greco-române*, τομ. Α', Βουκουρέστι, 1939, σ. 248.)

9. Η Βραΐλα (ρουμ. Brăila) ελληνοποιημένη έγινε Προϊλάβον (όπως υπογράφουν οι παλαιότεροι γνωστοί μητροπολίτες) και αργότερα Προϊλάβον, αλλά συναντιέται και ως Προϊλάβια. Μια παράδοση λέει πως Βραΐλας ήταν το όνομα ενός χριστιανού ψαρά, από τους πρώτους που ήρθε και ριζωσε σ' εκείνο το μέρος, ενώ σύμφωνα με άλλη παράδοση, το όνομα ήταν κάποιου Τούρκου Ιμπραήλ που τότε εξουσίαζε όλη την περιοχή. (Βλ. D. Russo, ό.π., σ. 253-254. Χ. Ξανθόπουλος-Παλαμιάς, *Ταξίδι στο Δούναβη*, Αθήνα, 1959, σ. 25.)

10. Η δικαιοδοσία της μητρόπολης Προϊλάβου ήταν μεγάλη και περιλάμβανε τους Χριστιανούς από τις περιοχές του Κάτω Δουνάβεως (Τούρνου, Γιούργεβο, Βραΐλα, Ισμαήλιο, Κιλία), του Νίστρου (Τσετάτσα Άλμπα, Τιγίνα ή Μπέντερ), συμπεριλαμβανομένου του Καουσάνι και Χοτίνι. Περιλάμβανε επίσης και τους Χριστιανούς της Δοβρουτσάς, της αριστερής πλευράς του Νίστρου και της Ουκρανίας, του χάνου των Τατάρων δηλαδή και πέρα από το Μπούγ. (Βλ. Constantin C. Giurescu, ό.π., σ. 141. *Brăila. Monografie*, Editura Sport-Turism, Βουκουρέστι, 1980, σ. 61.)

11. I. Manafu, *Mitropolia Proilaviei*, *Analele Brăilei*, 1 (1939), σ. 15.

12. I. Manafu, *Contribuții la istoria Mitropoliei Proilaviei*, *Analele Brăilei*, 1 (1936), σ. 51.

13. Nae Vasilescu, *Orașul și județul Brăila odinioară și astăzi*, Βραΐλα, 1906, σ. 60.

14. Ionel Căndea, *Comunitatea Greacă de la Brăila din cele mai vechi timpuri până în secolul al XIX-lea*, Βραΐλα, 2004, σ. 49. Στη θέση του ναού του Αγίου Σπυριδώνος κτίστηκε το καινούργιο ταχυδρομείο της πόλης.

15. C. Giurescu, ό.π., σ. 145.

16. I. C. Filitti, *Primii ani de organizare a Brăilei după eliberarea de sub turci*, *Analele Brăilei*, 1 (1930), σ. 21.

17. The New Encyclopaedia Britanica, τομ. Β', 1975, σ. 227.

*Εικ. 1. Η Λέσχη του Ιωάννου Ράλλη από τη Βραΐλα.
Fig. 1. Clubul lui Ioannis Rallis din Brăila.*

exemplu pentru toată regiunea Dunării de Jos.

Elementul grecesc a existat și înainte de 1829 însă, prin condițiile favorabile practicării comerțului, numărul grecilor s-a mărit în general cu emigranți din insulele ionice, care aveau cetățenie engleză și găseau ușor de lucru¹⁹. Primul grec ce a investit pe scară mare în navigația pe Dunăre a fost Stefanos Xinos, care a venit la Brăila din Londra între anii 1857-1858 și a înființat “Societatea de Navigație Greco-Răsăriteană”²⁰. Pe o perioadă de cincizeci de ani orașul a fost înfrumusețat prin prezența grecilor, în mâinile cărora se afla aproape cu desăvârșire navigația, comerțul și industria până la 1880, elemente ce au făcut ca Brăila să fie plină de viață și de activitate²¹. Grecii au reușit să impună limba greacă în toate ramurile vieții economice și toți cei ce doreau să lucreze în port sau în piață era de la

19. Expunere Generală privitoare la Elenismul din Brăila a d-lui. Hr. Xanthopoulos-Palamas, Consulul Brăilei către Ministerul de Externe al Greciei, nr. 35, 17 Ianuarie 1939: Arhiva Istorică a Ministerului de Externe al Greciei, Serviciul Central, dos. A'7/10, 10^a, 10^b, 1939, p. 5.

20. Έθνος, 9 Ιουνίου 1937, σελ. 2.

21. Expunere Generală privitoare la Elenismul din Brăila a d-lui. Hr. Xanthopoulos-Palamas, Consulul Brăilei către Ministerul de Externe al Greciei, nr. 35, 17 Ianuarie 1939: Arhiva Istorică a Ministerului de Externe al Greciei, Serviciul Central, dos. A'7/10, 10^a, 10^b, 1939, p. 10.

*Εικ. 2. Ευαγγελισμός της Θεοτόκου Βραΐλας. Νοτιοδυτική όψη (παλιά φωτογραφία).
Fig. 2. Buna Vestire din Brăila. Vedere sud-vestică (fotografie veche).*

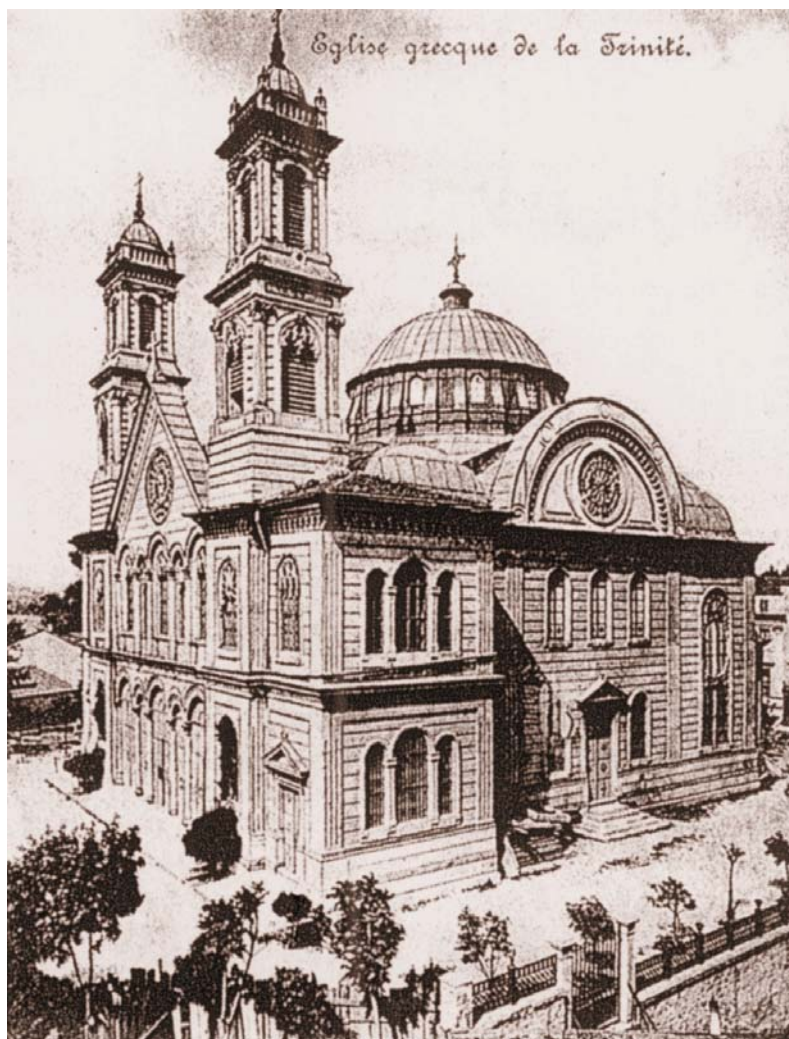
μο¹⁸. Η γρήγορη ανάπτυξη της Βραΐλας ήταν τόσο εντυπωσιακή που έγινε ένα παράδειγμα για όλη την περιοχή του Κάτω Δουνάβειως.

Το ελληνικό στοιχείο υπήρχε και πριν το 1829, όμως με τις ευνοϊκές συνθήκες για την άσκηση του εμπορίου ο αριθμός των Ελλήνων αυξήθηκε κυρίως με μετανάστες από τα Ιόνια νησιά, οι οποίοι είχαν αγγλική υπηκοότητα και έβρισκαν εύκολα εργασία¹⁹. Ο πρώτος Έλληνας που επένδυσε σε μεγάλη κλίμακα στη ναυσιπλοΐα στο Δούναβη ήταν ο Στέφανος Ξινός που ήρθε στη Βραΐλα από το Λονδίνο κατά το 1857-1858 και συνέστησε την «Ελληνο-Ανατολική Ατμοπλοϊκή Εταιρία»²⁰. Σε μία πεντηκονταετία η πόλη εξωραΐστηκε με την παρουσία των Ελλήνων, στα χέρια των οποίων βρισκόταν σχεδόν αποκλειστικά μέχρι το 1880 η ναυτιλία, το εμπόριο και η βιομηχανία, στοιχεία που έκαναν τη Βραΐλα

18. Το 1829 το τζαμί στο κέντρο της πόλης (κοντά στον ελληνικό ναό) μετατράπηκε σε εκκλησία με προστάτη τον αρχάγγελο Μιχαήλ στην τιμή του Μεγάλου Δούκα Μιχαήλ Παυλόβοτσι. (Βλ. Sotir Constantinescu, George Buznea, *Brăila prin veacuri și în zilele noastre, Contribuții monografice la viitoarea istorie a Brăilei*, Βραΐλα, 1937, σ. 8. arh. Constanța Carp, ing. Lucian Rotaru, *Biserica Sf. Arhanghel Mihail - Brăila*, Revista Monumentelor Istorice, 1-2 (1995), σ. 126.)

19. Γενική Έκθεση περί του εν Βραΐλα Ελληνισμού του Χρ. Ξανθοπούλου-Παλαμά, Προξένου Βραΐλας προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας, αρ. πρωτ. 35, 17 Ιανουαρίου 1939: Α.Υ.Ε.Ε./Κ.Υ., φακ. Α'7/10, 10^α, 10^β, 1939, σ. 5.

20. Έθνος, 9 Ιουνίου 1937, σ. 2.

*Εικ. 3. Αγίας Τριάδος Ταξίμ. Νοτιοδυτική όψη (παλιά φωτογραφία).
Fig. 3. Sfânta Treime din Taxim. Vedere sud-vestică (fotografie veche).*

sine înțeles că trebuiau să vorbească limba greacă²². Astfel, foarte mulți români, chiar și evreii, învățau limba greacă²³, fapt ce crea sentimentul că cineva se află în Grecia. Progresului economic i-a urmat și cel cultural, școlile, știința, arta, locul principal fiind ocupat de către elementul grec.

Frații Teofilatou, Negropontes, Lambrinidis, Avasiotis și alții au fost primii ce au con-

22. Idem, p. 26.

23. Ibidem.

*Εικ. 4. Ευαγγελισμός της Θεοτόκου Βραϊλάς. Βόρεια όψη του κτηρίου από ψηλά.
Fig. 4. Buna Vestire din Brăila. Vedere nordică a clădirii de sus.*

να σφύξει από ζωή και δραστηριότητα²¹. Οι Έλληνες είχαν κατορθώσει να επιβάλουν την ελληνική γλώσσα σε όλους τους κλάδους της οικονομικής ζωής και όλοι όσοι επιθυμούσαν να εργάζονται στο λιμάνι ή στην αγορά ήταν αυτονόητο ότι έπρεπε να μιλούν ελληνικά²². Έτσι, πολλοί Ρουμάνοι, ακόμα και Εβραίοι, μάθαιναν ελληνικά²³, γεγονός το οποίο δημιουργούσε την αίσθηση ότι κάποιος βρίσκεται στην Ελλάδα. Την οικονομική πρόοδο ακολούθησε και η πνευματική, τα σχολεία, τα γράμματα, οι τέχνες, με πρωταγωνιστή το ελληνικό στοιχείο.

Οι αδελφοί Θεοφιλάτου, οι Νεγροπόντης, Λαμπρινίδης, Αβασιώτης, και άλλοι ήταν οι πρώτοι που κατασκεύασαν κατά το έτος 1861 μεταλλικά ποταμόπλοια, στη θέση των μέχρι τότε μικρών ξύλινων σκαφών για τη μεταφορά των σιτηρών από τα λιμάνια του Άνω Δούναβη στη Βραϊλά και από εκεί στα διάφορα λιμάνια του Αιγαίου, της Μεσογείου,²⁴ της

21. Γενική Έκθεση περί του εν Βραϊλά Ελληνισμού του κ. Χρ. Ξανθοπούλου-Παλαμά, Πρόξενος Βραϊλάς προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος, αρ. πρωτ. 35, 17 Ιανουαρίου 1939: Α.Υ.Ε.Ε./Κ.Υ., φακ. Α'7/10, 10^α, 10^β, 1939, σ. 10.

22. Ό.π., σ. 26.

23. Ό.π., σ. 26.

24. Έκθεση της Ελληνικής Κοινότητας Βραϊλάς προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κυβερνήσεως, 12 Μαΐου 1947, σελ. 1: Α.Υ.Ε.Ε./Κ.Υ., φακ. 126,1/1947.

Εικ. 5. Ευαγγελισμός της Θεοτόκου Βραϊλας. Πρόσοψη.
Fig. 5. Buna Vestire din Brăila. Fațadă.

struit nave fluviale de fier în anul 1861, în locul vaselor de lemn ce erau până atunci, pentru transportul grâului din porturile Dunării de Sus la Brăila și de acolo în diverse porturi ale Mării Egee, Mării Mediterane²⁴, Europei și Americii²⁵. Elefterios Venizelos, ca prim-ministru al Greciei, a vizitat Brăila la 1 August 1913²⁶. Văzând în portul Brăilei cele mai mult vapoare împodobite cu steagul grecesc, a fost impresionat atât de mult încât a spus emoționat că nici în Pireu nu a văzut vreodată atâtea steaguri grecești²⁷. Comunitatea greacă din Brăila era una dintre cele mai puternice comunități ale diasporei grecești și multe alte comunități au cerut sprijinul ei economic²⁸.

24. Expunere a Comunității Grecești din Brăila către Președintele Guvernului Elen de la Atena, 12 Mai 1947: Arhiva Istorică a Ministerului de Externe al Greciei, Serviciul Central, dos. 126,1/1947, p. 1.

25. Γ. Π. Παρασκευόπουλος, *Η Μεγάλη Ελλάς*, Atena, 1998, p. 144.

26. Έθνος, 31 Iulie 1931, p. 3.

27. Σπυρίδων Γ. Φοκάς, *Οι Έλληνες εις την ποταμοπλοΐαν του Κάτω Δουνάβειος*, I.M.X.A., vol. 144, Tesalonic, 1975, p. 118.

28. De la Arhivele Statului din Brăila aflăm că pe data de 27 Februarie 1890, arhimandritul Antim din Filipoupoli a cerut comunității din Brăila să contribuie la construirea mitropoliei grecești a orașului. La 7 Iunie 1896, epitropia bisericii grecești Petru și Pavel din Neapoli a Italiei, a cerut sprijinul comunității din Brăila pentru renovarea bisericii, în timp ce la 9 Aprilie 1922, a făcut cerere și comunitatea greacă din Bazargic (Dobric) pentru întreținerea școlii și renovarea bisericii grecești din oraș. (Vezi Cererea arhi-